

Afdeling Gælden til Statskassen, Nationalbanken og Privatbanken samt Laanet fra Statskassen paa 5 Mill. ville være at henføre: Højre holdt paa, at Henførelsen burde ske til Likvidationsafdelingen, de frikonservative, at den burde ske til 1ste Afdeling. Denne Divergens kom dog ikke til at faa nogen praktisk Betydning, idet Højre-Medlemmerne undlod at stille Forslag i den Retning, som de fandt var den rigtige).

Efterat *Folketinget* havde ført Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det var vedtaget i Folketinget, og efterat *Landstinget* atter havde ført Lovforslaget tilbage til den Affattelse, det havde faaet i Landstinget, opnaaedes

i Fællesudvalget

Enighed om at indstille Landstingets Affattelse til Vedtagelse med følgende to Ændringer: 1) Der indsattes en Bestemmelse om Statstilskud, gaaende i samme Retning som det af Landstingsudvalgets Flertal i Udvalget gjorte Tilbnd (se ovfr.), dog saaledes, at Staten ikke blot skulde give Afkald paa de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som J. C. Christensen i Juni 1903 ydede Alberti af Statens Midler, men ogsaa paa den Dividende, der tilkommer Finansministeriet af dets Indlaan i Sparekassen paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. 2) Den Indbetaling, som fordres af Deltagerne i Garantitegningen, og som i Landstingets Affattelse var sat til 10 pCt. (dog saaledes, at Halvdelen heraf først behøvede at indbetales i Løbet af 1910), sattes ned til 5 pCt., som vedtaget af Folketinget. (En af Landstinget indsat Tilføjelse, at ingen enkelt kan garantere for mere end 1 pCt. af Fonden, blev staaende). Denne Fællesudvalgets Indstilling vedtoges enstemmig i begge Ting.

Af Ordførernes Udtalelser anføres: Ordføreren i *Landstinget* (H. N. Hansen) fremhævede, at naar Flertallet (Højre og Frikonservative), skønt principielt imod at give noget Tilskud, dog allerede i Landstingets Udvalg havde gjort Tilbud om under den angivne Betingelse — at Sparekassen er villig til at kvittere for sit Tilgodehavende i Smøreksporthoreningen mod at faa 1 Mill. Kr. — at lade Statskassen give Afkald paa den af J. C. Christensen i Juni 1908 af Statskassens Midler udbetalte Sum, $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saa „bevægedes vi til denne Indrømmelse ogsaa derved, at den ogsaa vilde komme den sidstnævnte Forening (o: Smøreksporthoreningen) til gode og altsaa ikke blot vilde være en Fordel for Sparekassen, men ogsaa komme en Mængde Smaakaarsfolk paa Sjælland til gode.“ . . . Men ved Siden deraf „tog vi Hensyn til, at ved det i Juni Maaned 1908 bevilgede Laan var der fra Statskassens Side foretaget et ganske usædvanligt Skridt, og det et Skridt, som for Sparekassen havde medført et vitterligt Tab som en Følge af de Ulykker, som indtraadte senere i dette Forhold. . . . Sagen gik altsaa i Fællesudvalg . . . og der har man strakt